

РЕШЕНИЕ

№ 400

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Георгиева

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
в присъствието на прокурора П. Ем. П.
като разгледа докладваното от Калинка Георгиева Наказателно дело за възобновяване № 20231000601244 по описа за 2023 година

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3-ти състав, в открито съдебно заседание на десети ноември две хиляди двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН ИЛИЕВ

ЧЛЕНОВЕ:

1. ИВАНКА ШКОДРОВА
2. КАЛИНКА ГЕОРГИЕВА

При СЕКРЕТАРЯ МАРИЯ КРАЙНОВА и с участието на ПРОКУРОРА П. П. от СОФИЙСКА АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА,

След като разгледа по реда на глава тридесет и трета от НПК докладваното от съдия Георгиева **НД № 1244** по описа за **2023 г.** на **СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Налице е акт, подлежащ на проверка по реда на възобновяването съобразно чл. 419, ал. 1 вр. чл. 341, ал. 1 вр. чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК: влязло в сила на 29.06.2023 г. определение, вписано в протокола за открито съдебно заседание на 13.06.2023 г. по ЧНД № 7058/2023 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3-ти състав**; последният ден от срока за обжалването му е бил 28.06.2023 г. - сряда, в който срок няма данни да са постъпили жалба или протест. С определението е извършено приложение на чл. 25 вр. чл. 23, ал. 1 от НК за определени на осъдения И. Н. В. с ЕГН ***** наказания с отделни присъди за отделни престъпления - чрез оформянето на три отделни групи осъждания, при всяка от които от наказанията по посочените в нея дела е наложено за изтърпяване най-тежкото в съответната група.

Внесено е на 26.07.2023 г. в РС искане за възобновяване на наказателното дело с позоваване на чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК от лице, оправомощено съобразно чл. 420, ал. 3 от НПК – от упълномощен (НД, л. 6) за възобновителното производство защитник на осъдения В.. Определението не е проверявано по касационен ред предвид необжалваемостта му (чл. 346 от НПК).

Искането, като постъпило в РС на 29.09.2023 г. (НД, л. 3-5), е подадено в 6-месечния срок по чл. 421, ал. 3 (вр. чл. 422, ал. 1, т. 5) от НПК, който започва да тече от влизането на определението в сила, т.е. от 29.06.2023 г., и изтича на 29.12.2023 г.

Искането е за отмяна на определението и или връщане на делото за ново разглеждане, или прегрупиране на наказанията на осъдения.

Като конкретно изражение на твърдяното в искането нарушаване на закона (позоваване на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК) защитникът твърди неправилно включване на наказанието по определено осъждане в оформена в диспозитива на определението група, като защитникът смята, че това наказание следва да се включи към група, оформена при предходно произнасяне на СРС с влязло в сила на 29.07.2022 г. определение по ЧНД № 6972/2022 г.

В съдебните прения пред настоящия съдебен състав прокурорът заяви, че искането за възобновяване е неоснователно, защитникът поддържаше искането си съобразно изложената в него аргументация - повторена и в съдебно заседание, а осъденият поддържаше изявленията на защитника си.

След като провери делото, СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД намери следното:

И. Н. В. с ЕГН ***** е бил осъждан с 14 присъди за 15 престъпления (ЧНД, л. 6-11).

Всяко от осъжданията му ще бъде обозначавано като първо, второ и т.н. в настоящото изложение в съответствие с номера на съответния пункт от справката за съдимост, а не в съответствие с поредността на влизане на съответната присъда в сила.

Присъдата по първото осъждане е за две престъпления и е влязла в сила на 10.03.2009 г., преди която дата няма извършени други престъпления. Поради това наложената с тази присъда по реда на чл. 23, ал. 1 от НК пробация следва да се търпи отделно от наказанията, наложени с присъдите по следващите пунктове на справката.

Присъдата по втори пункт е влязла в сила на 18.06.2014 г., поради което престъпленията по трети, четвърти, пети, девети и дванадесети пункт, като извършени съответно на 09.01.2013 г., 08.03.2012 г., 11.11.2013 г., 25.04.2013 г. (дата на довършване) и 28.03.2014 г. обуславят налагане за изтърпяване за тях на най-тежкото наказание по тези осъждания (второ, трето, четвърто, пето, девето и дванадесето) – две години лишаване от свобода, с каквато продължителност наказание е наложено по деветото и по дванадесетото осъждане.

СРС е групирал тези осъждания с изключение на дванадесетото, като това няма практическо изражение в продължителността на наложеното за изтърпяване най-тежко наказание – тъй като наказанието по дванадесетото осъждане е със същата продължителност като това по деветото осъждане. С оглед законосъобразност на определението обаче, то подлежи на изменение в тази му част, като наказанието по дванадесетото осъждане следва да се включи в тази група – първата в диспозитива на определението на СРС.

Присъдата по шестото осъждане е влязла в сила на 16.01.2017 г., поради което престъпленията по седмо, осмо и десето осъждане, като извършени съответно на 11.06.2016 г., 06.10.2016 г. и средата на ноември 2016 г. (време на довършване) обуславят налагане за изтърпяване за тях на най-тежкото наказание по тези осъждания (шесто, седмо, осмо и

десето) – осем месеца лишаване от свобода, определено по десетото осъждане. Именно такова групиране е извършено от СРС във втората група, посочена в диспозитива.

Присъдата по единадесетото осъждане е влязла в сила на 26.10.2021 г., поради което престъпленията по тринадесето и четиринадесето осъждания, като извършени съответно на 05.07.2017 г. и 02.06.2020 г. обуславят налагане за изтърпяване за тях на най-тежкото наказание по тези осъждания (единадесето, тринадесето и четиринадесето) – лишаване от свобода за три години, определено по единадесетото осъждане. Именно тези осъждания са включени в третата група, посочена в диспозитива на определението. Относно включеното и дванадесето осъждане в тази група бяха изложени съображения по-горе за необходимост от включването му в първата група по диспозитива на определението.

Изложеното дотук обосновава извод за почти цялостна правилност на определението, тъй като от всичките подлежащи на групиране 13 осъждания (от второ до четиринадесето включително) само едно – дванадесетото, е поставено от РС в третата група вместо в първата, но това по никакъв начин не променя продължителността на наказанието, наложено за изтърпяване във всяка една от трите групи като най-тежко – съответно две години лишаване от свобода за първата група, осем месеца лишаване от свобода за втората група и три години лишаване от свобода за третата група.

Този състав намира за неоснователно настояването на защитника за възобновяване на делото с цел включване на наказанието по последното 14-то осъждане към наказанието, наложено по ЧНД № 6972/2022 г. – по две причини.

На първо място, определение по чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК има ограничена продължителност на силата на пресъдено нещо – до влизането в сила на следваща присъда. При постановяване на такава следваща присъда, съобразно чл. 301, ал. 1, т. 3 от НПК съдът е задължен наново да прецени по правилата на чл. 25 вр. чл. 23 от НК всички предходни осъждания на лицето и това по присъдата и да направи съответното ново групиране; тази преценка по тези правила може да бъде направена и след присъдата, с определение съобразно чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК, от съда по чл. 39, ал. 1 от НПК. Това ново групиране следва да се извърши по правилата на чл. 23 вр. чл. 25, ал. 1 от НК, т.е. наново се разглеждат едно спрямо друго всички осъждания на лицето, включително – новото последно, и се преценява наново оформянето на съответните групи. Приспадането по чл. 59 от НК и по чл. 25, ал. 2 и ал. 3 от НК се извършва след оформяне на отделните групи и вътре във всяка от тях в съответствие с данните за задържане под стража и изтърпяно наказание по делата, включени в съответната група. Ако при такова актуално (последно) групиране се оформят повече групи спрямо предходно във времето групиране – което практически означава по-голяма продължителност на следващото да се изтърпи лишаване от свобода, това не е влошаване на положението на осъдения без съответно основание, а прилагане на материалния закон (чл. 25 вр. чл. 23 от НК) в съответствие с изискването на чл. 11, ал. 2 от НПК за точно прилагане на закона предвид нововъзникналото обстоятелство – нова влязла в сила присъда. В случая групирането с определението по ЧНД № 6972/2022 г. е последвано от нова присъда – тази по 14-тото осъждане, влязла в сила през 2023 г., а определението по ЧНД № 7058/2023 г. (чието възобновяване се иска) е постановено след влизането в сила на тази присъда и в него са разгледани всички досегашни вече 14 осъждания на лицето; в определението от 2023 г. са сформирани три групи осъждания с налагане за всяка една от тях на най-тежкото наказание измежду осъжданията в съответната група. Това определя извод за принципно съобразена с разпоредбите на процесуалния и материалния закон дейност на съда по ЧНД № № 7058/2023 г.

На второ място, реално исканото от защитника е постановено в определението на СРС по ЧНД № 7058/2023 г., чието възобновяване се иска: по ЧНД № 6972/2022 г. са групирани 11-то и 13-то осъждания с още три, като за изтърпяване като най-тежко е наложено наказанието лишаване от свобода за три години по 11-тото осъждане; с определението по ЧНД № 7058/2023 г. 14-тото осъждане е групирано с 11-то и 13-то, като за изтърпяване е наложено като най-тежко наказание със същата продължителност като по предходното ЧНД – три години лишаване от свобода, определено по 11-тото осъждане.

В заключение: Налага се изменение на определението от 13.06.2023 г. по ЧНД № 7058/2023 г. на СРС – НО, 3-ти състав – за промяна на две от групите наказания по диспозитива на определението, чрез включване на наказанието по дванадесетото осъждане вместо в третата група в първата. Няма практическа промяна в продължителността на лишаването от свобода, което следва да се търпи за всяка от трите отделни групи, посочени в диспозитива на определението. Не е допустимо от процесуалния и материалния закон исканото от защитника добавяне на наказанието по последната присъда към предхождащо тази присъда определение по чл. 25 вр. чл. 23 от НК – това би било механично включване на осъждането по последната присъда към предхождащо я определение по чл. 25 вр. чл. 26 от НК, а предписанието на закона е с присъда, следваща във времето такова определение, да се приложи наново чл. 25 вр. чл. 23 от НК за всички осъждания на лицето до тази присъда и с нея, т.е. да се преценят наново тези обстоятелства чрез съпоставка на влизането в сила на присъдите и времето на извършване на деянията.

Изменението се налага и поради погрешното посочване в първата група от диспозитива на определението на номера на НОХД № 17363/2013 г. като № 17362.

Предвид изложеното, СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД

РЕШИ:

ВЪЗБНОВЯВА НАКАЗАТЕЛНОТО ДЕЛО – ЧНД № 7058/2023 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3-ти състав.

ИЗМЕНЯ ОПРЕДЕЛЕНИЕ, вписано в ПРОТОКОЛ за открито съдебно заседание на 13.06.2023 г. по ЧНД № 7058/2023 г. на СРС – НО, 3-ти състав - ОТНОСНО наказанието лишаване от свобода за две години, наложено на осъдения И. Н. В. с ЕГН ***** по НОХД № 10133/2016 г. на СРС, като ПОСТАНОВЯВА, че при прилагането на чл. 25 вр. чл. 23, ал. 1 от НК това наказание се ГРУПИРА заедно с наказанията по НОХД № № на СРС: 17363/2013 г., 9154/2014 г., 14382/2012 г., 17788/2014 г. и 6001/2016 г., посочени като първа поред група в диспозитива на определението, и ОСТАВЯ В СИЛА ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в останалата му част.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитника за прилагане на чл. 25 вр. чл. 23 от НК чрез включване на наказанието по последната присъда към групиране, извършено с определение, постановено преди влизане в сила на последната присъда.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____